

[Inger Harms]

ger til grund for vor modstand mod dette betalingssystem.

Hvem kan få dette kort? Bliver vi A- og B-mennesker – altså dem, der kan, og dem, der ikke kan få dette kort?

Hvad med al den registrering, der nu vil blive gennemført? Hvilke konsekvenser vil den få? Der vil nu finde en registrering sted af vort privatliv på en måde, som aldrig før er kendt. Koncentrationen af oplysninger om den enkelte vil blive formidabel; man vil ved at se på den enkeltes indkøb kunne trænge dybt ind i den pågældendes privatliv. Hvor mange penge har han brugt hos købmanden og til hvad? Hvor ofte går man i biografen? Hvor ofte rejser man og hvorhen? Disse oplysninger er ingen steder registreret i dag, men vil være registreret i vore pengeinstitutter fremover. Det vil i sig selv være betænkeligt at lade pengeinstitutterne, som jo har andre forretninger med forbrugerne, opbevare disse oplysninger. Vil de f. eks. indgå i vurderingen af, om vedkommende kan få et lån?

Så omfattende og detaljerede oplysninger om det enkelte menneske er det umuligt at sikre mod misbrug. Tænk på, hvilken lækkerbiskken det ville være for reklamerne at få fat i disse oplysninger og markedsføre ud fra disse. Det kan heller ikke undgås, at der kan finde forskellige former for kriminalitet sted, dels almindeligt tyveri – det kan jo lade sig gøre at tilegne sig den hemmelige kode – dels i forbindelse med overførsler fra én konto til en anden. Det må sikres, at det ikke kan lade sig gøre at gå ind i systemet og foretage handlinger som uberettigede overførsler.

Man kan også forestille sig, at systemet kan indeholde fejl, der efterlader forbrugeren som den, der skal bevise, at der er sket fejl. Hvem skal bære det økonomiske ansvar for fejl og kriminalitet? Vil der blive tale om erstatning? Hvad med overtræk som følge af manglende overblik over et indestående på kontoen? Med én stor central for de tilsluttede forretninger hvor skal så forbrugeren henvende sig med eventuelle klager? Vil det være muligt at standse en overførsel? Den fordel har man jo med checks.

Der kan tilsyneladende ikke være knyttet nogen form for kredit til disse Dankort, men jeg finder det da ikke umuligt, at de enkelte banker og sparekasser i en indbyrdes kon-

kurrence om kunderne vil tilbyde en adgang til kredit, hvis størrelse afhænger af, hvor sulten man er efter kunder.

Skulle dette Dankortsystem nogen sinde blive indført i Danmark – hvad jeg inderligt håber det ikke gør – skal det gøres under sikkerhedsmæssige forholdsregler af hidtil ukendt karakter under hensyn til denne meget stærke centralisering af oplysninger.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Også jeg skal sige til det radikale venstre, at jeg synes, det er helt fint, at vi får denne debat. Også SF har tidligere stillet spørgsmål både til industriministeren, socialministeren og justitsministeren om Dankortet, og jeg kan se af de besvarelser, vi hidtil har fået, og de redegørelser, vi i dag har fået, at der da heldigvis er det undervejs, at Dankortet nu ikke kan indføres, uden at tingene har været drøftet her i salen mindst én gang til, og at der efter al sandsynlighed skal lovgives på området. Det synes jeg er en glædelig udvikling bare på baggrund af det, vi i dag kender til. At der vil komme flere ting frem, som vi skal tale om, er helt givet. Vanskeligheden vil nok ligge i at få klarhed over, hvordan denne lovgivning skal udformes. Men det vender vi tilbage til, og alene det synes jeg er udmærket.

Der er mange aspekter i denne sag, og fru Inger Harms har taget nogle af de retspolitiske op, hvoraf registreringsdebatten selvfølgelig må siges at være den vigtigste, mens jeg skal tage to andre op. Først den beskæftigelsesmæssige side af sagen.

Folketingets medlemmer har inden for de seneste dage modtaget en henvendelse fra Bank- og Sparekassfunktionærernes Landsorganisation, og det fremgår klart heraf, at de problemer, der rejser sig, er, om dette her fører til øget arbejdsløshed. Der er for mig ingen tvivl om, at det vil gøre det på lidt længere sigt; ellers ville der i øvrigt nok heller ikke være så stor interesse for at få indført kortet; pengevæsenets rolle er jo at få penge til at formere sig, og dermed indgår selvfølgelig også en besparelsesproblematik.

Det har været beskæmmende at få oplyst, at medarbejderne via deres valgte repræsentanter ikke deltager i det konsekvensanalysearbejde, der foregår i PKK, og som jeg læser industriministerens redegørelse, fremgår det